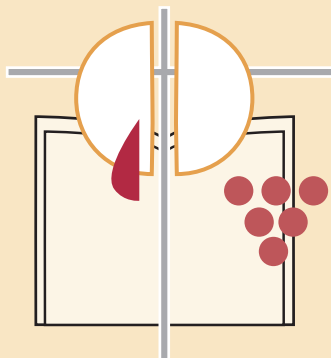

DEKANIJSKI VINOGRAD

DRAVLJE, JEŽICA, KOSEZE, PODUTIK, STOŽICE, ŠENTVID, ŠIŠKA, PIRNIČE,
PRESKA, SORA, SV. KATARINA - TOPOL, ŠMARTNO POD ŠMARNO GORO IN VODICE

LETO IX

ŠTEVILKA 22

MAREC 2018

PASTIRJEVA BESEDA

»JEZUS SAM JE STOPIL V SREDO MEDNJE« (Lk 24,36)

Egon Hriberšek:

Bližajoča se velika noč me napolnjuje z lepimi spomini na moje diakonsko posvečenje lani 18. aprila. Že med duhovnimi vajami pred posvečenjem sem doživljal, da je poklicanost v duhovništvo najlepša stvar, ki se mi je zgodila v življenju. Posvečenje mi je prineslo neizmerno srečo in zadovoljstvo. Zdaj lahko v miru rečem, da je za menoj lepo in bogato leto diakonata v župniji Dravljje. Hvaležen sem vsem sobratom za zaupano poslanstvo.

Jezus nam prav tam, kjer je stopil v našo človečnost, deli velikonočnih darov in dopolnjuje življenjsko pot kristjana.

Dravljjska jezuitska diakona to doživlja vsak po svoje, delno pa tudi zelo podobno, saj sva oba v Dravljje prišla s študija v Rimu, kjer sva prejela diakonsko posvečenje. V mašnika bova posvečena **28. junija ob 17.30** pri sv. Jožefu na Poljanah v Ljubljani, skupaj s še dvema redovnima sobratoma. Prisrčno povabljeni k molitvi za nas in na to slovesnost v imenu vseh slovenskih jezuitov.

Rok Bečan:

Proti duhovništvu stopam po Božji milosti trinajst let. Posebno ob preizkušnjah čutim Boga blizu. Pomaga mi praznovanje Jezusove velikonočne poti od cvetne nedelje do trpljenja in zaupnih trenutkov v družbi prijateljev. Jezus to pot hodi po Očetovi volji in ljubezni, ki ju tudi kot Vstali utrjuje med svojimi učenkami in učenci. In odtlej je tako tudi pri naših bogoslužjih, ko On sam vse bolj stopa po naših poteh. Hvala Vam za krščanski obraz Njegove ljubezni.

ŽUPNIJA BREZ ŽUPNIKA? JE TO MOGOČE?

Župnik pri Sveti Katarini sem sedem let. Skrb zanjo sprejel iz rok Simona Fortune.

Dodatna župnija mi ni bila prav nikoli v breme. Hkrati z novim občestvom mi je bil dodeljen duhovni pomočnik, dr. Roman Globokar. Delo na župnijah je postalo bolj evangelijsko, saj dva prepričljiveje oznanjata veselo oznanilo kot en sam. Poleg Romana priskočita na pomoč Martin Zlobko in Janez Juhant.

Če je le mogoče, se omenjeni duhovniki v nedeljo zberemo na skupnem zajtrku v Sori.

Zavedam se, da verniki pri Sveti Katarini pogrešajo stalno navzočnost duhovnika. V župnišču zvečer ne gori luč, vrata so večinoma zaklenjena, in če je nujno, se morajo ljudje pripeljati v Soro. Kljub vsemu skušam biti v župniji čim pogostejše. Poučujem otroke v veroučni šoli, jih pripravljam na zakramente, obhajamo slovesnosti in skrbimo za cerkve.

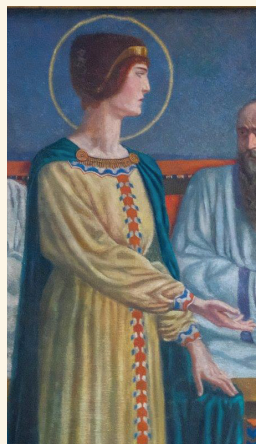
Spremenjene razmere pa niso nujno samo slabe. Mnogi verniki se šele zdaj zavedajo, da so tudi oni živi udje Cerkve. Če je duhovnikova vloga zdaj bolj ali manj omejena na »usta«, če uporabim Pavlovo podobo o Kristusovem telesu, morajo verniki poskrbeti za druge telesne dele, sicer bodo zakrneli in odmrli.

Naj končam s primerjavo: duhovnika ponekod kličejo »oče«. Če za očeta družine velja, da je z vsakim otrokom bolj oče, bi tudi za duhovnika mogli reči: več župnij ima, bolj je župnik.

Jože Čuk, župnik, Sora in Sv. Katarina

Ko smo pred leti izgubili stalnega duhovnika, smo bili župljani primorani sami prevzeti del skrbi za župnijo. K sreči nas je na to pripravil že prejšnji župnik, po njegovem odhodu pa smo vse naloge le prevzeli v večjem obsegu. Župljani skrbimo za razpored čistilcev cerkve, bralcev Božje besede in tisk oznanil ter organiziramo manjša vzdrževalna dela v župnišču in cerkvi. Pripravljamo šmarnično pobožnost in božično devetdnevnic, postavljamo jaslice in pripravimo božičnico.

Tudi za toplo župnišče in stalno zalogo drv skrbimo župljani sami. Župnijska Karitas s hrano in boni pomaga socialno ogroženim, pripravi srečanje bolnih in starejših ter se udeležuje akcij v sklopu dekanije. Ker je župnija majhna, imamo nekateri več zadolžitev hkrati, a to vzamemo kot priložnost za sodelovanje in povezovanje med seboj.

Martina in Katarina, Sv. Katarina

TEKAŠKI KRIŽEV POT

Miran Žvanut, sedANJI draveljski župnik, je bil leta 2004 pobudnik ustanovitve društva Živa voda, v katerem so se združili tekači, ki z udeležbo na tekaških prireditvah želijo tek v okviru društva osmišljati s krščansko dimenzijo in dobrotelnošjo.

Draveljska župljana Tadej in Monika Cvirn sta razmišljala, kako bi oblikovali tekaško prireditev, ki bi bila krščansko obarvana. In rodila se je zamisel, da bi lahko križev pot organizirali na tekaški način.

V okviru Žive vode so tekači leta 2006 prvič tekli na ljubljanskem maratonu, leta 2011 pa sta zakonca Cvirn s prijatelji iz župnije Dravljane in ob pomoči patra Marjana Kokalja organizirala prvi tekaški križev pot. Ta ima prvo postajo v Dravljah, potem pa na Toškem Čelu, pri Sveti Katarini, na Svetem Jakobu, v Sori, na Suhi in pri Svetem Duhu pri Škofji Loki, v Crngrobu, na Križni Gori, v Čepuljah, na Svetem Joštu, v Besnici, na Ljubnem in na Brezjah. Križev pot je dolg dobrih 60 km, tekači pa morajo premagati tudi dobrih tri tisoč metrov višinske razlike.

Zadnja leta nas v Dravljah na križev pot z blagoslovom pospremi Miran Žvanut, ki potem preteče nekaj postaj. Romanju se na poti tekači pridružujejo tudi le za postajo ali dve.

Zame je milost, da je človeku dano teči. Med tekom razjasni marsikatero vprašanje in kakšno breme postane lažje.

»Takrat začutiva svojo majhnost in krhkost, ki se skozi trpljenje in bolečine na koncu prelje v eno samo nepopisno veselje,« pravita Beno in Joži. Jera pa je povedala, da je »teči z Jezusom vedno posebno doživetje«. Andreja in Tone, ki sta redna udeleženca tega križevega pota, pravita, da »v teku v naravi doživljata Božjo bližino«. Jure in Mojca sta kot spremljevalca v vlogi Veronike, ki tekačem ponudi potni prt.

Na Brezje pritečemo med šesto in sedmo, tako da se lahko udeležimo obredov v baziliki. Okrog deset nas je zadnja leta, ki pretečemo vse postaje križevega pota. Na koncu dobimo velik kovan žebelj.

Po takem teku sem popolnoma izprazen vsakdanjosti in poln podob Kristusovega trpljenja, ki s svojimi ranami in težkim križem v porajajočo se naravo polaga novo upanje. Želim si, da bi bil tudi vsakoletni tekaški križev pot drobci svetlobe v turobni slovenski in pogosto tudi krščanski zavesti. Za to upanje se je vredno potruditi in tudi tako duhovno obogatiti vse pretečene kilometre.

Ignac Polajnar, Šmartno pod Šmarno goro

DEKANIJSKA PRIHODNOST

7. 4. 2018	<i>Izlet ministrantov dekanije Ljubljana Šentvid</i>	Brnik, Bled, Begunje	
16. 4. 2018	<i>Dekanijsko srečanje bralcev Božje besede (gost: dr. Slavko Krajnc)</i>	Ljubljana Šentvid	20.00
21. 5. 2018	<i>Kateheza za starše: Kdo je danes odvisen? (gost: dr. Miha Kramli)</i>	Šmartno pod Šmarno goro	20.00
10. 6. 2018	<i>Letni koncert Duhovniškega okteta Oremus</i>	Turnišče	18.00
15. 7. 2018	<i>Ponovitev nove maše Roka Bečana in Egona Hriberska</i>	Ljubljana Dravljje	8.30 in 10.00
16. 8. 2018	<i>Praznovanje sv. Roka in romarske maše</i>	Ljubljana Dravljje	6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00
19. 8. 2018	<i>Rokova nedelja</i>	Ljubljana Dravljje	

»Aleluja« pred božjim grobom v Šmartnem pod Šmarno goro

*Naše velikonočno Jagnje, Kristus,
je bilo darovano. Zato obhajamo
praznik v Gospodu!*

**BRATJE IN SESTRE!
DEKANIJSKI DUHOVNIKI
VAM VOŠČIMO, DA BI V ŽIVI
VERI OBHAJALI PRAZNIK
JEZUSOVEGA VSTAJENJA
IN VELIKONOČNO VESELJE
DELILI TUDI SVOJIM
BLIŽNJIM!**

Izdajatelj: Dekanija Ljubljana Šentvid; odgovarja: France Mervar, dekan
Uredniški odbor: France Mervar, Mateja Komel Snoj, Janko Jeromen in Sebastjan Likar
Likovna zasnova: Lojze Čemažar
Priprava za tisk: Salve, d. o. o.